

— Казвамъ ти че не ще можъ ни да мигнѣ тука азъ.

Гырджикътъ като посла единъ постелкѣ, такъвѣзъ нѣкакъ ужъ вълненъ отъ заленъ нѣкога си но сега безцвѣтенъ платъ, и като мѣтна отгорѣ единъ уваленъ и дрипавъ *чаршавъ*, обтегнѣ ся, зави сѣ, и рече :

— Лекъ нощъ ! Прави какото щешъ. Ако щѣши спя, ако щѣши не дѣй спя.

Мацко ако и да легнѣ не можѣ да заспи ; нѣмаше завивкѣ ; мѣстото бѣше влажно и студено и мышкытъ играхъ на около.

До зори Мацко лежеше и ся обращаше ту на тѣй ту на иначе.

На пристѣгнуваніе двамина тамъ отъ камарѣтъ на налѣгалытъ станѣхъ сѣднали на постелкытъ си и зехъ да си приказватъ нисичко.

— Стани, ей, дѣдо Еньо хайде стани и потеглай.

— Ей ма, ще станѣ, Бачо Коста, ама нѣма вече да ходи да ся скытамъ по улицытъ.

— Та що бы тѣй ?

— Питаніе ли иска ? Патерицата ся напълни, не побира вече ни иглѣ да турнѣ.

— Колко побра ?

— Триста и четырѣдесетъ.

— Жыты или бѣлы ?

— Жыты и все търкалесты като... И азъ съмъ готовъ... днесъ само, и вече сбогомъ Цариградъ. У другый день ще съмъ на Кравварж¹⁾, ще си турѣ работѣтъ наредъ и ще живѣи като кметъ.

— Азъ има още да ся бавѣ.

1) Село въ Гръціѣ между Дорида и Беотиѣ ; повечето отъ неговытъ жители ся занимаватъ съ просячество : И като просятъ по разны градове въ Турско и забогатѣтъ, вращатъ ся въ отечеството си, купуватъ си къщи, овцы и разны стяжанія, та ставатъ домакыни и притяжатели.